

"יחידות" לקבוצת חתנים וכלות שיחיו.

בלתי מוגה

בהוספה¹ על הברכות האמורות לעיל², שבהם נכללים כל הנמצאים כאן (כמדובר כמ"פ, ומוכן בפשטות, ואין צורך להאריך בזה), ניתוסף ברכה מיוחדת בקשר ובשייכות לחתונה.

ולכן, "פותחין בברכה"³ – לכל לראש, שההכנות להחתונה, החתונה עצמה, והמשכה (כולל ובמיוחד אצל אלו שכבר סיימו ההכנות וכבר היתה חתונתם) בשבעת ימי המשחה, תהיינה בשעה טובה ומוצלחת (והמשך טוב ומוצלח), בשלימות הכי גדולה, מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ובשמחה אמיתית, ולהתברך בכל פרטי הענינים דשבע הברכות, כולל ובמיוחד "בנין עדי עד"⁴, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי, ועד לברכה השביעית: "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול גוי"⁵, "חמשה קולות"⁶.

ועוד ועיקר – שכל חתונה וכל החתונות בישראל, מזרזים וממהרים את השידוך והחתונה דכנס"י עם הקב"ה, ועד להשלימות דנישואין לעתיד לבוא, כמארז"ל⁷ "של העולם הזה אירוסין היו.. ולימות המשיה יהיו נישואין".

* * *

ובכהנ"ל ניתוסף הדגשה מיוחדת בזמן זה:

כבואנו מימי הפורים שבהם היתה שמחה גדולה, "עד דלא ידע"⁸ – ניתוסף עוד יותר בשמחת הנישואין דחתן וכלה, שגם היא שמחה בלי הגבלה כלל, כמרומו גם בברכה "אשר יצר את האדם בצלמו כו' והתקין לו ממנו בנין עדי עד", מעלת הנצחיות (למעלה מהגבלה), בדוגמת הנצחיות דאדם העליון, שעל שם זה נקרא "אדם" ("אתם קרויין אדם"⁹), ע"ש "אדמה לעליון"¹⁰.

ו"מיסמך גאולה לגאולה"¹¹, גאולת פורים לגאולת פסח¹², הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, כמ"ש¹³ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו

(7) שמו"ר ספט"ו.

(8) מגילה ז, ב.

(9) יבמות סא, רע"א.

(10) ראה של"ה ג, א, כ, ב. ועוד.

(11) מגילה ו, סע"ב.

(12) פרש"י שם.

(13) מיכה ז, טו.

(1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 575 ואילך, ובהנסמן שם.

(2) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.

(3) ראה בהנסמן בלקו"ש חכ"ד ע' 611 בהערה.

(4) ראה לקו"ת פקודי ד, ד ואילך. ובכ"מ.

(5) ע"פ ירמ' לג, יו"ד-יא.

(6) ברכות ו, ב.

נפלאות", שאז תהי' שלימות הנישואין דכנס"י עם הקב"ה. וענין הגאולה (שלימות הנישואין דכנס"י והקב"ה) מרומז ומודגש בגלוי גם ביום רביעי דפרשת ויקהל-פקודי, שבה מתחברים שתי הפרשיות יחדיו — השלימות ד"ויקהל", "קהל גדול ישובו הנה"¹⁴, והשלימות ד"פקודי", מנין העשירי שע"י משיח צדקנו¹⁵ (כמוזכר לעיל¹⁶).

ומזה באים לפרשת ויקרא, "ויקרא אל משה גו' מאוהל מועד"¹⁷ — לפנים מן הפרוכת, "מעל הכפורת גו' מבין שני הכרובים"¹⁸, על גבי הארון שבו נמצאים הלוחות, לוחות ראשונות ולוחות אחרונות, וכן הספר תורה (מצד הארון או בתוך הארון¹⁹) — בביהמ"ק השלישי.

והעיקר — שכל זה נעשה תיכף ומיד, שלא על הסדר — שלא ממתנינים עד לחמשה עשר בניסן ("ימי צאתך מארץ מצרים"), ואפילו לא עד ר"ח ניסן (הקמת המשכן (בפ' פקודי²⁰) ו"ויקרא אל משה"), אלא בחודש זה, "החודש אשר נהפך גו' לשמחה"²¹, וביום זה, יום העשרים, בגימטריא כתר²² — שקשור במיוחד לחתן וכלה שהם בדוגמת מלך ומלכה²³, כיון שיופי המלך תלוי בכתו.

ויש להוסיף, שכיון שחתן וכלה הם בדוגמת מלך ומלכה, אזי ניתוסף עוד יותר בכל הענינים והברכות האמורות לעיל שכוללים כל הברכות האפשריות בעולם, מתוך הרחבה אמיתית דמלך ומלכה, כולל ובמיוחד — בנוגע לברכה העיקרית דגאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד ממש.

* * *

ובכל זה ניתוסף עוד יותר עי"ז שכאו"א מכם מקבל על עצמו שליחות-מצוה לצדקה — שיתנו עתה, ובהוספה מדילי', כל אחד ואחת לפום שיעורא דילי', כפי נדבת לכו.

ועד"ז בנוגע להורים, מחנכים ומחנכות — שגם הם יתנו לצדקה בקשר עם החתונה, כהמנהג בזה.

ו"גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה"²⁴ — תיכף ומיד ממש.

(19) ב"ב יד, א-ב. פרש"י וילך לא, כו.

(20) מ, ב. שם, יז.

(21) אסתר ט, כב.

(22) לקו"ת שה"ש לה, ג. ובכ"מ.

(23) פדר"א ספטי"ז. רד"ה לכה דודי תרפ"ט.

(24) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז.

(14) ירמ' לא, ז.

(15) במדב"ר פ"ב, יא. וש"נ. תרגום יונתן

עה"פ ירמ' לג, יג.

(16) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו ס"ה.

(17) ר"פ ויקרא.

(18) ס"פ נשא. הובא בפרש"י עה"פ כאן.